

over paa den ordinaire, fordi det ikke skulde falde altfor slem i Dinene. Det er ganske vist, at det er et Exempel, som man maa lægge Mærke til. Men vilde det alligevel være rigtigt, om vi deraf lode os afskrække fra at ønske Reductioner? Jeg mener, at det vilde være en Feil, hvis vi gjorde dette. Forsaavidt man vil have en Reduction, idet man er overbevist om, at der er inddraget flere Arbeider under Ministeriet, end der burde være, da troer jeg netop, at det er rigtigt at udskyde Tidspunktet for en saadan stadig Gage Lov som den, der her foreligger, indtil der forud derfor er gaaet en Organisationslov af det hele Regeringsværk; førend en saadan foreligger, kunne vi ikke have nogen bestemt Forestilling om, hvorvidt man kan gaae i sin Reduction, og det er netop ogsaa derfor, at vi, der ønske, at denne Lov skulde hvile et Aar, have sagt, at vi, for at vinde Tid, maatte give en paasende Hjælp til de Mænd, af Hensyn til hvilke man netop har villet fremskynde Loven. Jeg er overbevist om, at dersom vi nu i det Hele forhøje Gagerne, saa faae vi aldrig nogen Reduction istand; selv om Arbeidet senere blev indskranket, vilde det dog vistnok vanskelig lykkes os at faae tilveiebragt de virkelig fornødne Reductioner i Embedsmændenes Antal og altsaa ogsaa i de deraf flydende Statsudgifter. Jeg troer derfor, at det er berettiget, at man ved denne Lovs Vedtagelse tager Hensyn til Arbeidets Formindskelse i Fremtiden ved den kommende Omorganisation af hele Statsmaskineriet.

Der blev spurgt, hvad vi da tænke paa at opnaae ved at lade Loven hvile, og jeg svarer, at vi derved haabe at faae en god Betænkning. Den ærede Rigsdagsmand for Ribe havde sig Bie Walgfreds (Steen) bemærkede, at naar en saadan først var tilveiebragt, saa var det meget let at komme til en god Afstemning, men det er ikke sagt, at en virkelig tilfredsstillende Betænkning kan blive færdig i indværende Sessjon. Her savnes forskjellige Oplysninger, som ere fremhævede af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Walgfreds (Tscherning), og hvorvidt de kunne tilveiebringes i betimelig Tid i denne Sessjon, er

mig ubekjendt. Dersom de kunde komme tilstede, saa var det jo muligt, at vi kunde faae saadanne Folk ind i Udvalget, at der allerede i denne Sessjon kunde tilveiebringes en god Betænkning, men jeg mener, at der, selv om man har en Betænkning og det en god Betænkning, alligevel skal Tid til, at denne vigtige Sag, ligesom saa mange andre vigtige Sager, kan blive drøftet i Pressen, saa at der i det Hele taget hos de enkelte Mænd kunde danne sig en Anskuelse om, at det er retfærdigt og rigtigt at gaae ind paa en saadan Forandring som den foreslaaede. Det er nemlig efter min Mening ogsaa Noget, man skylder Embedsstanden, at sørge for, at den ikke bliver misundt det Brød, den spiser; man skal sørge for, at den rigtige Anskuelse bliver gjort gjældende hos Folket, at det er en Nødvendighed, at Embedsmændene faae deres Gage forhøiede; saalænge man ikke kan faae dette gjort begribeligt for Folket, kan det kun lidet nytte, at Regeringsmændene ere overbeviste derom, hvad jeg gjerne troer er Tilfældet, men Statterverbernes og Regeringsmændenes Anskuelser ere herom forskellige, fordi den ene Klasse lever af den anden. Det forekommer mig saaledes, at man i selve Embedsstandens Interesse maa ønske, at Sagen bliver ret grundigt forstaaet selv af dem, der ere meget mere langsomme i at begribe, end de ærede Regeringsmænd, der jo naturligviis ere de meest udmærkede Mænd i hele Samfundet.

Der blev af den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 4de Walgfreds (Walther) gjort den Bemærkning, at det dog ikke gif an at lade Contoircheferne selv skaffe sig de fornødne Medhjælperer, da dette vilde have til Følge, at en Dreng i Tiden kunde komme til at faae et godt Embed ved Gunst. Jeg troer imidlertid, at naar en Contoirchef har den fulde Ansvarlighed, saa vil han nok sørge for at faae brugbare Folk i sin Tjeneste, og det er efter min Mening en ligegyldig Sag, hvad Fortid et Menneffe har havt, naar han blot paa en tilfredsstillende Maade opfylder det, der kan fordras af ham i den Stilling, han nu engang er kommen i, og som han altsaa giver sig ud for at kunne udføre. Det var blot dette Par Mødbemærkninger, jeg vilde tillade mig.